

TESSEDIK SÁMUEL EVANGÉLIKUS NÉPFŐISKOLA KÖRLEVELE

NAGYTARCSA

Kedves Testvérem!

„Ha az Isten velünk kicsoda ellenünk.“ Róm. levél 8, 31b.

Országszerte meg volt az aratás és a cséplés is. A gazda számot vehet ezévi munkája felett s megállapíthatja, hogy nem hiába szorgoskodott, túrta a tél hideg kinzó szelét és szenvedett a nyár tikkasztó napsugarai hevétől. Ha végig tekint elmúlt idejére, hálaérzéssel kell hogy megteljen a szíve az Úr iránt. Gondoskodott rólunk és gondoskodik napról-napra érdemünkön felül. Óh hányszor estünk kétségbe, hányszor aggodalmaskodtunk s hányszor kellett megszégyenülnünk.

Meg kell látnunk, hogy ebben a világban két nagyhatalom vívja öldöklő csatáját az élő Isten és a Sátán. A küzdelem célja az ember. De ezt a küzdelmet mi nem nézhetjük tétlenül, ölbe tett kézzel, nekünk is állást kell foglalnunk. Valamelyik oldalra kell állanunk. Döntünk kell, de Igénk megkönnyíti a választást, s biztatón mondja: Ha az Isten velünk kicsoda ellenünk.

Ez örökérvényű igazság, ezt még nem sikerült megcáfolni senkinek. Ilyen ember még nem született a földre. Aki egyszer az Isten oldalán állott küzdelemben, az mindig győzött, annak mindig boldogság és öröm jutott osztályrészül. S ha valaki nyomorultul szenved és ténfereg, kinlódva és gyötrődve, annak oka az, hogy a Sátán oldalán áll. Annak még ma változtatnia kell, mert azon a térfélen el fog esni, örök nyomorúság lesz az osztályrésze, mindig szenvedés és sohasem öröm.

Ez a világ telve van megkeseredett szívű emberekkel, zúgolódókkal, kétségeskedőkkel. Vajha meglátná és meghallaná az Ige üzenetét és akkor meg is tapasztalná, hogy ha az Isten velünk, akkor nincsen a Sátánnak olyan hatalma, mely el tudna bennünket tántorítani az élet útjáról. Akkor életünkben lehetnek és lesznek is megpróbáltatások, de ezek mind örvendetesek, hiszen a mi lelkünk javára szolgálnak.

Halljuk vajjon az Igét, van annyi csendességünk, hogy szólhat hozzánk az Úr?

Eredeti tervemtől eltérőleg ismét körlevelet küldök a Testvéreknek, az értesítő ugyanis szeptember hónapban fog csak elkészülni, nyomdai okokból. Időközben annyi minden történt, hogy különben is szükséges lett volna ilyen módon beszámolni az eseményekről a Testvéreknek.

A nyaraltatás folyik, minden megszakítás nélkül előreláthatólag szeptember 15-én fejeződik be, amikor Erzsébet néni gazdaasszonyunk szabadságra megy, hogy a nyári nagy munka után pihenjen, hiszen nemsokára jönnek már a fiúk és akkor ismét neki kell állania a nagy munkának. Konyhánkban a napi főzés mellett más munkák is folynak, ugyanis ilyenkor szoktuk eltenni a télirevalókat. Most folynak a befőzések, a gyümölcsöket már részben eltettük, de még van reményünk arra, hogy az idén sok szilvalekvárunk lesz, ugyanis egyik volt növendékünk meghívta Erzsébet néni, aki majd ott náluk fogja megfőzni a lekvárt. Meg azután ebben az esztendőben a mi fáinkon is van már elég jelentős mennyiség, ebből is lekvárt fogunk főzni. Szárítunk zöldbabot, savanyítunk uborkát, paprikát, paradicsomot teszünk el télire, hiszen fiaink a télen mint az éhes sáskák, olyan étvágygyal fogyasztanak el mindent s bizony a főzés sem olyan nagy gond, ha van mihez nyúlni az éléstárban. Kertünk az idén a nagy szárazság ellenére igen sok mindent termelt meg, bizony több alkalommal voltunk a környező piacokon árulni egy-egy idénycikket, amikor nem győztük fogyasztani s attól kellett félnünk, hogy meg fog öregedni a borsó, vagy a bab. De kertünk egyéb szükségleteinket is bőven megteremte, így már kiszedtük hagymánkat, zöldség is elengedő lesz, káposzta a nagy szárazság miatt kevesebb lesz mint volt az elmúlt években. Kertünk azért is adott ilyen bőséges gyümölcsöt ebben az esztendőben, mert először volt állandó emberünk, aki egészen kora tavasztól a kertben foglalatostkodott. Ha Isten is úgy akarja és meg fog segíteni bennünket a jövő esztendőben bérelt földön fogunk gazdálkodni, hogy szükségleteink ilyenmódon megteremjenek.

Ifjainkhoz az elmúlt hónapban kiküldtük a gyűjtőíveket s most bizakodó lélekkel várjuk a gyűjtés eredményét. Az építési engedélyt beadtuk s most azt várjuk, hogy mikor jön vissza, hogy felterjeszzenék anyagigénylésünket. Ha megfelelő épületeink lesznek, egészen másként láthatunk a gazdálkodáshoz és mi hiszünk abban, hogy Isten meg fogja adni nekünk ezt.

Az elmúlt hónapban állandóan itthon tartózkodtam, két vasárnapon szolgáltam, Rákospalotán és Csömörön, ezutóbbi helyen volt növendékünket is meglátogattam. Ebben a hó-

napban még szolgálni fogok a KIE Szövetség dunavecsei táborában vezetőképző konferencián. Szeptember hónapban elindulok körutamra fiúkat toborozni s a régi növendékeket fogom meglátogatni.

Népfőiskolánkon ebben az esztendőben is mint ahogyan tavaly is a pestkörnyéki közösségek megrendezik háromnapos konferenciájukat, erre az alkalomra szeretettel hívom a Testvéreket, jöjjenek legalább megismerik a népfőiskolát. Isten kegyelméből a legszükségesebb dolgok rendelkezésünkre fognak állani és lassan már arra is gondolunk, hogy népfőiskolánk külső csinosításán dolgozzunk. A napokban fejezte be két iparművész-növendék az egyes épületek homlokzatán címerek festését. Minden házra egy címer került, az igazgatói lakásra a népfőiskolai címer, a magyar házra a magyar címer, a finn házra finn címer s a Stühmer család által ajándékozott házra a Stühmer család címere. Igen szépen néznek ki, további tervünk az, hogy az előbb említett két iparművész tantermünket freskókkal fogja díszíteni.

Az ősz folyamán már gondolunk arra is, hogy külsőképen is csinosítunk, hiszen igen szép számú díszbokorcsmetével ajándékoztak meg bennünket a Testvérek közül néhányan. Egyik volt növendékünk hársfákat ajándékozott ezekkel akarjuk szegélyezni a népfőiskolához vezető utat. Kérjük a Testvéreket, ha valahol díszbokrok, fenyők, topolyfák stb. volnának, igen nagy szeretettel fogadnánk. De szeretettel fogadunk virágmagvakat is, hiszen az azok beszerzése igen sok pénzbe kerülne, mi nagyon szeretnénk virágokkal díszíteni népfőiskolánkat, de erre nem állanak rendelkezésünkre anyagiak.

Kérem a Testvéreket gondoljanak népfőiskolánk ünnepélyes megnyitójára most jó előre, hogy minél számosabban vehessenek részt a népfőiskola barátai közül. Kérem Testvéreim imádságát, hogy Isten küldjön ifjakat ide, hogy a hatodik esztendő valóban méltó keretek között indulhasson el.

Jószágaink szépen növekednek s bizony az hiányzik, hogy nem áll rendelkezésünkre megfelelő eleség, de ennek ellenére igen szépen fejlődtek disznaink, birkáink, nyulaink, csirkéink és kacsáink. Itt ezen a téren elsősorban volt növendékeinkre kívánunk támaszkodni, abban reménykedünk, hogy meg fognak érteni bennünket és ha csak csekély mennyiséggel is, de segítségünkre fognak sietni s küldenek szemestakarományt. Szükségünk van erre, hogy disznainkat tudjuk hizlalni, de tyúkjaink is csak úgy és csak akkor fognak tojni, ha szemet kapnak. Azért

hozzájuk fordulok, mert ők tudják, hogy mit jelent itt az eleség beszerzése. Tudom, hogy most mindenütt szükében vannak az eleségnek, és mindenek ellenére mégis kérő szóval fordulok hozzájuk és nekik ezt a kérő szót annál is inkább meg kell érteniök, mert tudják, hogy esetleges adományainkkal az egyetemes magyar lelkiébredés útját, a falu új életre vezetésének annyira óhajtott munkáját segítik.

Most elcsendesedtek ifjaink, hiszen otthon igen sok a munka, fáradtak testben, nem tudnak levelet írni csak néha-néha hoz tőlük levelet a posta. De készülnek a gyűjtésre, nem könnyű dolog saját falujokban „kódúni“, de ők vállalják, mert érzik és tudják, hogy szükség van ezen a téren ilyen áldozatos munkára. Tudják azt is, hogy éppen a falu áldozatos filléreire van igen nagy szükség. Imádkozunk azért, hogy véghez tudják vinni ezt a munkát s nyugodjék rajtuk az Úr gazdag áldása.

Az orosházi népfőiskola lelkésze Kajos János katona, a dunántúli leánynepfőiskola lelkésze Veöreös Imre szintén katona, a dunántúli fiúnepfőiskola lelkésze Tekus Ottó most szolgálja karpaszományos idejét. Ha ezekre néznénk, akkor kétségeskednünk kellene a jövő felől, de mi nem tesszük, mert tudjuk, ha az Isten velünk kicsoda ellenünk. Ez a tudat ad nekünk erőt és kitartást.

Éppen most rendezzük könyvtárunkat, igen szép számmal vannak könyveink és hisszük, hogy az elkövetkezendő esztendőben folytatandó munkánkkal el fogjuk érni azt, hogy azokat a könyveket is meg tudjuk szerezni, melyek ma még hiányoznak. Igen szép népdal gyűjteményes gramofonlemezeink vannak, már a multban is fel tudtuk volna használni ezeket a lemezeket népdaltanításnál, de nem állott ez módunkban ugyanis nincsen gramofonunk és annak újonnan való beszerzése igen sokba kerülne és a reá való nem állott rendelkezésünkre. Szeretettel kérem a Testvéreket, hogy amennyiben volna valakinek egy táskagramofonja akár ajándékba, akár jutányos áron, értesítsen róla, mert igen jól tudnánk használni egyházi ének és népdal tanításunkban egyaránt. Van ilyen értékes lemezünk kb 50 darab s gramofon híján nem tudjuk használni, pedig igen nagy könnyítést jelentene munkánkban.

Az elkövetkezendő hónapban értesítönket küldjük a Testvéreknek, melyben beszámolunk az elmúlt esztendő munkájáról.

Imádságát és további szeretetét kérve szeretettel köszönti testvére az Úr Jézus Krisztusban

Nagytarcsa, 1943 szeptember hó

Darnai Ferenc
népfőiskolai lelkész.